

have en ikke ringe Fordeel af disse Egnes hele Behov og Production, der jo vil blive ført ad denne Bane, idet den ikke som Østfystens Production vil kunne gaae lige til Havnene. Jeg kan derfor ikke Andet end ansee Silkeborgbanen, der er bleven saa stærkt angrebet, for ikke alene at ville blive en billig Bane, men ogsaa for at ville være en god Bane; jeg troer, at den i Forhold til den Beføstning, som den vil medføre, vil stifte overordentlig stor Gavn, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale den paa det Bedste, ligesom jeg i det Hele maa anbefale det foreliggende Lovforslag som naturligt og gavnligt for Jylland, og dermed ogsaa for hele det øvrige Land.

Dreſing: Efter de udførlige Forhandlinger, der have fundet Sted, og de interessante Foredrag, som vi allerede have hørt i denne Sag, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, deels af Frygt for at komme med Gjentagelser, og deels fordi jeg med Hensyn til Sagen i dens Heelhed kan henholde mig til de Ytringer, som vi igaar hørte af den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Melchior). Ogsaa for mig vilde det stille sig som overordentligt sørgeligt, om Følgerne af de store Fordringer, som vort Forsvar tillands og tilvands ville kræve i en længere Fremtid, og af Forlangendet om de Bevillinger, som allerede i saa Henseende foreligge, skulde blive, at vi maatte vige tilbage fra at foretage de Skridt, som vi ellers maatte ansee for at ville være hensigtsmæssige og nødvendige for at fremme Landets indre Udvikling og materielle Opkomst, og hertil henfører jeg Fuldstændiggjørelsen og Fuldførelsen af vort Jernbanenet i Jylland. Om de foreslaaede Jernbaner end ikke strax ad directe Veie ville kunne bære sig, saa ville de dog kunne det ad indirecte Veie. Man sige nemlig, hvad man vil, om de indirecte Fordele, saa ville de dog, efter min For mening, forhaabentligt gjøre det nogenlunde muligt for Statteyderne at tilfredsstille de store Fordringer, som Fremtiden med uafviseligt Krav vil stille til dem. Men jeg seer nu heller ikke i det foreliggende Lovforslags Indhold nogen stor Fare i oeconomic Henseende. Jeg seer i samme kun en Afslutning af vore Jernbane-

spørgsmaal for en længere Tid. Jeg seer i Vedtagelsen af Lovforslaget kun Beslutningen om hurtig Fremme under almindelige Forhold af de deri omhandlede for Landet i mine Tanker vigtige Foretagender, medens jeg holder mig overbevist om, at Regjeringen vil see sig istand til at standse paa ethvert Punkt, naar Forholdene og Omstændighederne maatte medføre det. Men jeg vilde ansee det for uforstandigt og uheldigt, om man af Frygt for mulige Vanfæligheder, som engang maatte kunne komme, vilde standse med de Arbejder, som man iøvrigt anseer for hensigtsmæssige og nødvendige, om man af Hensyn til Krigens Fordringer vilde standse med Fredens Gjæringer.

Da jeg har saæet Ordet, maa det være mig tilladt at knytte nogle Bemærkninger til de Ytringer, som vi i det første Møde om denne Sag hørte fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Steel) og senere ogsaa idag fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) og fra det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Haffner) med Hensyn til Retningen af den vendsysselste Bane. Jeg er ved denne Leilighed saa heldigt stillet, at jeg kan frigjøre mig for enhver Mistanke om personlige Interesser, uagtet jeg er hjemmehørende i den Egn, hvor den omhandlede Linie vil komme til at ligge, idet jeg nemlig, i hvilken Retning Banen saa end føres, hvad enten man følger den af Regjeringen foreslaaede eller den af de ærede Landsthingsmænd antydede Linie, ikke vil faae nogen Station nærmere ved min Bopæl end den, der under alle Omstændigheder maa findes i Nørresundby; jeg siger: Under alle Omstændigheder, fordi jeg gaaer ud fra Anlægget af Vendsysselbanen som givet, idet jeg betragter den som et nødvendigt Supplement til den Bane, som i det Seneste til Efteraaret 1869 vil være færdig til Aalborg. Da den af Regjeringen projecterede Linie frembyder de mindste Terrainvanfæligheder, da den derhos gaaer længere ind i Landet og derved kommer en større Omegn til gode, idet den inddrager Hjørring med denne Byes frugtbare Omgivelser under sit Omraade, og da den endeligt endog vil frembyde Besparelser i Jernbanens Anlægsomkostninger, saa vilde jeg ansee det for saare uheldigt, om man vilde forlade denne Linie og stille